Osobne zamjenice i oslovljavanje ljudi; čestice と i や

Osobne zamjenice

M - koriste muške osobe, Ž - koriste ženske osobe

Total and the state of the stat		
わたし	ja	neutralan, formalan, M i Ž
わたくし	ja	jedan od najformalnijih oblika, M i Ž
わたくしめ	ja	još formalnije od わたくし i izražava poniznost, M i Ž
あたし	ja	može zvučati slatko pa ga češće koriste mlađe žene, Ž
ぼく	ja	donekle neformalni muški, konotaciju djetinjatosti dobije jedino ako je u hiragani, M
じぶん	ja	pojavljuje se češće zadnje vrijeme u modernom japanskom, M i Ž
うち	ja	M koriste kada pričaju o svom unutarnjem krugu u malo neformalnijim okolnostima, inače koriste i M i $\check{Z},$ ali većinom \check{Z}
あたい	ja	djetinjasto わたし、u anime-ima i ostalim medijima se koristi kad netko pokušava siliti da bude sladak al im nikako nejde, Ž

あなた | ti | neutralni, kada se piše kanji znakovima tada je formalan, M i Ž

あなた koristimo za osobe čije ime ne znamo, žene ponekad od milja koriste あなた kad se obraćaju svome mužu.

Korištenje UŠA kao osobne zamjenice 1. lica je u zadnje vrijeme uzelo maha. Prije se koristila u edo periodu uglavnom među vojnicima, a u modernom jeziku se u kansaiju povremeno koristi kao zamjenica za 2. lice. To sve skupa ovu upotrebu čini dosta nespretnom i trebalo bi je izbjegavati.

U japanskom jeziku, kada govorimo o sebi, najčešće koristimo neku osobnu zamjenicu poput わたし, a kad govorimo o drugim osobama tada češće koristimo njihovo ime koje na kraju ima priljepljen nastavak (npr.-さん, ともぎさん) koji određuje našu i njihovu poziciju u društvenoj hijerarhiji.

Ako znamo ime osobe, tada koristimo njeno ime.

Pristojnije je reći:

ともきさん、すいか が すき? Tomoki, voliš lubenice?

nego

あなた、すいか が すき?¹ Ti voliš lubenice?

かれ	on, dečko	neutralni muški
かのじょ	ona, cura	neutralni ženski

かれ i かのじよ koristimo kada pričamo o trećoj osobi čije ime neznamo ili nam je ta osoba glavna tema priče pa ime ne moramo ponavljati. Nikad ne koristimo za osobe koje neznamo

¹Ovo zvuči kao da žena pita muža - *Dragi*, voliš li lubenice?

jer izražavaju bliskost. Umjesto toga koristimo あのかた、あのひと…Osim toga, かれ i かのじよ može značiti "cura" i "dečko" u intimnom smislu.

$$\frac{ph}{ph}$$
 の にっき njegov dnevnik $\frac{ph}{ph}$ の にっき dnevnik moje cure

そなた	ti	pjesnički "ti", arhaizam
きみ2	ti	koristi se za M i Ž pogotovo kad se stariji obraća puno mlađem od sebe
あんた	ti	arogantniji, češće koriste Ž nego M
おまえ	ti	pogrdno, ponekad se koristi među muškim prijateljima, M
てめえ	ti	pogrdno, M i Ž
きさま	ti	pogrdno, nekoć bio izraz keiga, M i Ž

Ako razgovaramo sa osobom koja nam je inferiorna ili na istoj razini tada možemo koristiti inferiorne osobne zamjenice, uz napomenu da one mogu zvučati poprilično nepristojno i uvrijediti osobu.

わたくし	ja	formalni
おれ	ja	najneformalniji muški, u hiragani ima konotaciju kao da osnovnoškolac priča, M
わし	ja	gotovo izumrijela riječ, koriste stariji ljudi samo u blizini Hiroshime (ne koriste ju više ni stariji ljudi), sada se koristi kao zezancija i u mangama, M
わい	ja	koristi se samo u šali
われ	ja	najčešće se koristi u pisanom tekstu ili formalnim okolnostima kada se obraća grupi, M i $\check{\mathbf{Z}}$
われわれ	mi	koristi se u formalnim situacijama kada jedna osoba predstavlja grupu, također se može koristiti i われら ali je manje formalno, M i Ž

われ i われわれ koriste tvrtke u poslovnim mail-ovima.

Bonus: せっしゃ ja koristili su shogunati

²Osoba koja govori ₹Ą je iznad osobe za koju se to izgovara, ponekad ₹Ą koriste muške osobe kada se obraćaju svojoj jako bliskoj prijateljici

Nastavci za imena

• Nastavci vezani uz društevni položaj

-ඊ λ koristimo za nepoznate osobe i osobe prema kojima želimo biti pristojni, te općenito za odrasle osobe. Neke imenice već u sebi imaju nastavak ඊ λ i obično iskazuju poštovanje prema onom na što se odnose.

おじょうさん	kćer, mlada dama
みなさん	svi
おおやさん	stanodavac, stanodavka

Kada pričamo o obitelji, koristimo drugačije nazive ovisno o tome da li govorimo o svojoj ili tuđoj obitelji. Kada govorimo o svojoj obitelji, govorimo o ljudima koji pripadaju našem unutarnjem krugu, a kada govorimo o tuđoj obitelji, govorimo o ljudima koji pripadaju vanjskom krugu i sukladno s time postoje drugačiji nazivi za članove obitelji.

unutra		van	unutra		van
ちち	tata	おとうさん	そふ	djed	おじいさん
はは	mama	おかあさん	そぼ	baka	おばあさん
あに、あにき	stariji brat	おにいさん	おじ	stric	おじさん
あね、あねき	starija sestra	おねえさん	おば	teta	おばさん
おとうと	mlađi brat	おとうとさん	おっと	muž	ごしゅじん
いもうと	mlađa sestra	いもうとさん	つま	žena	おくさん

-さま koristimo za osobe prema kojima želimo iskazati posebno poštovanje i veoma je nepristojno koristiti -さま kada govorimo o sebi jer to daje dojam da imamo jako visoko mišljenje o sebi.

みなさま	(poštovani) svi
おきゃくさま	(poštovani) gost, kupac, klijent
おかあさま	(poštovana) majka
ひめさま	princeza
かみさま	bog

Intimiziranje stvari sa さん i さま

Japanci ponekad koriste nastavke $\Im k$ i $\Im k$ kako bi pokazali poštovanje prema zaposlenicima ili opisali nešto što im je drago ili blisko srcu.

ケーキやさん	simpatična slastičarnica koja nam je draga
てんちょうさん	voditelj trgovine koji se brine za trgovinu i proizvode
おまわりさん	policajac koji patrolira ulicom i održava mir
おひさま	sunašce

-ちゃん zvuči djetinjasto, slatko i možemo koristiti među prijateljima. Kada pridodamo ちゃん na kraju nečijeg imena to označava da nam je ta osoba posebno draga. Najčešće se pridodaje curama.

-<\lambda se koristi među prijateljima ili za mlađu osobu. Najčešće se koristi na kraju imena muških osoba, ali ako se koristi za cure tada zvuči ozbiljnije i kao iskaz poštovanja. Često se u poslovnom okruženju nadređeni ovako obraćaju zaposlenicama.

Odrasle osobe će za svoje prijatelje najčešće koristiti -さん.

-たち dodajemo na osobne zamjenice ili direktno na ime kada želimo govoriti o grupi ljudi i to na način da ga dodamo na ime osobe ili osobnu zamjenicu koja tu grupu predstavlja. Neformalni nastavak od -たち je -ら i koristi se na jednak način, ali zbog toga što zvuči sirovije i koristi se na razne načine, najsigurnije je koristiti -たち.

```
<u>ともこたち</u> と いく。 Idem s Tomoko i njezinima...

<u>かのじょたち</u> が さけんだ。 Zavrištale su.

<u>かれら</u> が みえない。 Ne vidim ih.
ぼくら が そうじ する。 Mi ćemo počistiti.
```

• Nastavci vezani uz zvanja

Određena zvanja ili pozicije u društvu možemo koristiti kao nastavke na kraju imena, ali i kao imenice same za sebe. U tom slučaju se drugi nastavci na njih ne dodaju.

しゃちょう	vlasnik tvrtke
ぶちょう	direktor odjela
しゅにん	glavna odgovorna osoba, šef
せんせい	učitelj, doktor
せんぱい	iskusnija osoba od koje učite
てんちょう	voditelj trgovine

<u>たなかしゅにん</u>、しょるい を どうぞ! Šefe Tanaka, izvolite papire! <u>おのせんせい</u> は げんき です か? Je li učitelj Ono u redu? けいこちゃん は <u>まつだせんぱい</u> が きらい。 Keiko mrzi Matsudu.

Čestice za nabrajanje: と i や

Česticu \succeq koristimo za nabrajanje stvari ili ljudi na način da stavimo \succeq između imenica ili ljudi koje nabrajamo.

Kakva pića voli Matsuda?

ぎゅうにゅう と おちゃ と みず。 Mlijeko, zeleni čaj i vodu.

Matsuda voli točno ta tri pića.

Tko to ide u dućan?

まつだとももこ。

 $Matsuda\ i\ Momoko.$

Česticu \tilde{v} također koristimo za nabrajanje imenica, ali njome nabrajamo stvari koje samo predstavljaju dio u skupini stvari o kojoj pričamo.

Kakva pića ne voli Matsuda?

さけ³ や ぶどうしゅ や あまみず。

Pića kao što su sake, vino i kišnica.

Matsuda ne voli ta tri pića i druga slična njima.

³さけ je naziv za japansko vino od riže, ali može općenito značiti bilo kakvo alkoholno piće.